

ПРЕС КЛИПИНГ

26-27. август 2017.

НАСЛОВИ

Минималац ни за преживљавање, послодавци против повећања (стр.2)

Радници и директор Гоше у понедељак са Кнежевићем (стр.2)

Просечна плата највећа у Београду, најмања у Трговишту (стр.3)

Ристић: Минималац је стандард, а треба да буде изузетак (стр.3)

Кинези и Пољаци у трци за "Икарбус" (стр.4)

За акумулаторе 5.050.000 евра (стр.5)

Технолошки вишак су 4.473 наставника (стр.6)

Породици за пристојан живот фали 20.000 динара (стр.7)

Кнежевић у понедељак са представницима "Гоше" (стр.8)

"Минималац је за послодавце стандард, а треба да буде изузетак" (стр.9)

Минималац ни за преживљавање, послодавци против повећања

Аутор: [Марија Комазец](#)

Колика ће бити минимална цена рада у Србији у следећој години требало би да сазнамо до 15. септембра. Минималац сада износи 21.000 динара, што је мање од 200 евра. Анкета Уније послодаваца Србије показала је да две трећине послодаваца сматра да се нису стекли услови за раст минималне цене рада, јер нису добили никакво финансијско растерећење.

Како преживети са мање од 200 евра месечно. То је питање које себи поставља више стотина хиљада грађана Србије.

Прошле године минимална цена рада повећана је са тадашњих 121 динар на 130 по сату, а сада постоји захтев синдката да се повећа до 15 одсто. **Према речима председника синдката Независност Зорана Ристића, садашњи минималац није довољан ни за покривање трошкова минималне потрошачке корпе.**

"Временом смо постали држава у којој послодавци очекују да запослени буду срећни што примају тај минималац који није на нивоу ни минималне потрошачке корпе, чак није на нивоу ни 70 процената те минималне порошачке корпе. То је изузетно лоше и на неки начин осликава реалност у Србији", каже Ристић.

Послодавци, пак, не деле исто мишљење. Чак две трећине послодаваца сматра да услови за повећање минималне зараде још не постоје.

"Мора се пратити раст БДП-а, па онда у неком таквом проценту повећати. Треба пратити инфлацију која је предвиђена за наредну годину. У сваком случају, то не може да буде тако дато да буде нови намет за послодавце у наредној години", каже председник Уније послодаваца Небојша Атанацковић.

Влада је та која на крају донесе коначну одлуку, тврди новинар дневног листа Данас Александар Милошевић. Синдкати су за повећање, послодавци, скоро увек против па до споразума ретко кад дође.

"Услови се свакако јесу стекли. Ми имамо привредни раст ове године, ево сада изгледа да ће бити два и по одсто, није то велики раст. Имамо инфлацију која ће бити око три и по одсто, тако да за неки тај износ инфлације и БДП-а може да се повећа плата", објашњава Милошевић. Уколико се плата не подигне, упозорава новинар Данаса, радници губе животни стандард јер инфлација иде, а плата им остаје иста. Стандард грађана лошији је него 2012. године, када је минимална зарада покривала 65 одсто потрошачке корпе. Сада покрива 63.

Радници и директор Гоше у понедељак са Кнежевићем

Аутор: [Н1 Београд](#)

Министар привреде Горан Кнежевић одржаће у понедељак састанак са руководством и представницима Штрајкачког одбора фабрике Гоша из Смедеревске Паланке, како би разговарали о потенцијалним решењима за проблеме те компаније.

Кнежевић је примити раднике и директора фирме, после [дописа који су радници и руководство упутили министру, а у којем тврде да им није циљ да разговарају о политици, већ о очувању рада фабрике](#).

"Драго ми је да су и радници и руководство фабрике спремни да седнемо за сто и заједно размотримо тренутно стање и могућа решења. Понављам, за конструктиван разговор, врата Министарства су радницима Гоше увек отворена", поручио је министар Кнежевић. Због тешког положаја запослених у овој приватној фирми у власништву „Лиснарт холдинг лимитеда“, са седиштем на Кипру, држава је, истиче министар, спремна да размотри све додатне могућности да помогне радницима, иако је до сада већ у радила и више од онога што је могла.

Просечна плата највећа у Београду, најмања у Трговишту

Извор:Бета

По висини просечне нето плате исплаћене у јулу на првом месту у Србији налази се Нови Београд са исплаћених 76.466 динара, на другом месту је Сурчин са просеком од 76.417 динара и на трећем Костолац са зарадама од 71.059 динара, показују најновији подаци Републичког завода за статистику.

Званична статистика говори да су најмање плате прошлог месеца исплаћене у Трговишту - свега 26.884 динара, а потом у Црној Трави 27.885 динара и Ћићевцу 28.011 динара.

Међу већим градовима у Србији, по висини просечне плате, предњачи Београд са просеком од 60.506 динара. За њим следи Пирот са исплаћених 59.498 динара и Нови Сад са просечном зарадом од 54.423 динара

Међу мањим местима која се могу похвалити високим просеком јулских плата на првом месту је Лајковац са просеком од 64.194 динара и Севојно са 56.780 динара.

Републички просек који је у јулу износио 48.101 динар, није достигла велика већина места јужно од Београда, између осталих ни Ниш, Крагујевац и Врање који важе за индустријске центре региона у којима се налазе.

У Нишу је просечна јулска плата износила 42.863 динара, у Крагујевцу 44.611 а у Врању 39.201 динар.

Просечна јулска нето плата у Србији, према рачуници Републичког завода за статистику, у односу на претходни месец номинално је мања за 2,3 одсто, а реално мања за 1,9 процената. У поређењу са истим месецом прошле године нето плата већа је за 3,9 одсто номинално, односно за 0,7 одсто реално.

Ристић: Минималац је стандард, а треба да буде изузетак

Аутор:[Стефан Станковић](#)

Положај радника у Србији је тежак, а проблем представља понашање послодаваца који не исплаћују ни минималну зараду и који посматрају ту минималну зараду као стандард, а не као изузетак, сматра Зоран Ристић из Уједињених гранских синдиката "Независност".

Колика ће бити минимална цена рада у Србији у следећој години требало би да сазнамо до 15. септембра, а у овом тренутку она је мања од 200 евра. Анкета коју је радила Унија послодаваца Србије показала је да две трећине послодаваца сматра да се нису стекли услови за раст минималне цене рада, јер нису добили никакво финансијско растерећење.

Зоран Ристић каже да је реално да дође до повећања, а колико ће бити то повећање остаје да се разговара.

"Највећи број послодаваца посматра минималну зараду као нешто уобичајено, по закону о раду она би требало да буде уговорана само када се десе поремећаји у пословању послодавца. Влада промовише Србију као дестинацију с квалитетном и јефтином радном снагом, као да запослени треба да буду срећни што примају минималац, који није на нивоу потрошачке корпе", каже он. Потребно је повећање зарада, али не може само на терет послодаваца, мора и држава да учествује.

На питање да ли повећање минималне зараде може да значи и откази за раднике, Ристић каже да је анализа показала да повећање минималца на почетку године није негативно утицало на привреду и да би повећање зараде допринело расту аграрне тражње

Небојша Атанацковића из Уније послодаваца Србије наводи да када дође до повећања од тога користи имају и запослени и држава, јер се пуни буџет. Он сматра да не може да се пропише минимална зарада, а да се ништа не ради на томе да се растерети привреда.

"Послодавци мисле да треба повећати зараду, јер то представља позитиву за тржиште, јер ко има више новца више ће и да троши. Мора да се гледа и раст БДП па онда повећати, треба пратити и инфлацију, међутим, не може да то буде нови намет привреди, уместо растерећења добићемо нови намет. Држава нам обећава 15 година, имамо неколико стотина парафискалних намета, плаћамо комуналне услуге скупље, нема размишљања да се обезбеди да привреда има растерећење, да послодавац шири своје пословање. Ослоњени смо на стране инвестиције, немамо домаћих, не можемо ни да их имамо, ако нам црва узме све што бисмо могли да инвестирамо", рекао је Атанацковић.

Он каже и да је тешко довести инвеститоре, јер постоје и друге државе које се такмиче. Наводи да постоје занимања до којих је тешко доћи и која имају велике плате.

"Рецимо тешко је сервисима да добију аутолакирере, да не помињем ит сектор, или послодавац неће да ради или ће понудити веће плате".

Зоран Ристић истиче да је Србија рекордер по подизнању продуктивности рада и додаје да се ефикасно ради, а да је повећање зарада мало.

"Очекујемо да се повећа минимална зарада. Да се напусти политика да радник који прима минималну зараду треба да буде срећан, Србија да буде земља радника који је срећан и адекватно плаћен".

Ристић наводи и да синдикати нису много тога урадили у претходном периоду, као и да фрагментираност синдикалне сцене допримоси да се моћ умањи.

"Радници не верују више никоме, ствари могу да се мењају, да политика која је усмерена да радник буде срећан што прима минималац може да буде промењена. Резултати показују да је повећан профит послодаваца, па није га сам створио већ с радницима", рекао је Ристић.

Кинези и Пољаци у трци за "Икарбус"

Аутор: П. Ж.

Највећа домаћа фабрика аутобуса "прегурала" најболнији процес реструктурирања и запослени се сада надају партнеру; Очекују понуду за преузимање до краја године. Странци планирају и електрична возила

НАША највећа фабрика аутобуса, земунски "Икарбус", освајањем нових технологија и производњом најсавременијих аутобуса на шасијама "Мерцедеса" и МАН-а, успео је да

"прегура" дуготрајни и болан процес реструктурирања, па сада са много више оптимизма око 300 запослених чека сутрашњицу. Њихове погоне обилазе представници страних предузећа, а најозбиљнији "играчи" су компаније из Кине и Пољске. Зато сви у "Икарбусу" очекују да до краја године "падне" и понуда за преузимање већинског пакета акција.

- Две велике компаније из Кине и једна из Пољске су засада најозбиљнији кандидати који би хтели да преузму наше предузеће и да, уз задржавање тренутног производног програма, покрену и производњу електричних аутобуса - каже генерални директор "Икарбуса" Александар Вићентић.

Он, за "Новости", каже да је "Икарбус" изашао из процеса реструктурирања фирме и да се тренутно чека одобрење за Унапред припремљени програм реструктурирања (УППР) тако што су највећи повериоци своја потраживања конвертовали у део власништва. То је само један од доказа да "Икарбус" поново свима улива поверење.

- Најважније је да радимо пуном паром - каже директор Вићентић. - Посла има, плате нису велике, али су редовне.

Тренутно се завршава 30 зглобних аутобуса за потребе ГСП "Београд", којем је до сада, само у овој години, испоручено 10 савремених градских нископодних аутобуса. Добро се продаје и чувени "Икарбусов" градски аутобус са "Мерцедесовим" мотором и шасијом. Посебно су поносни на најновији међуградски аутобус који је направљен на шасији "Мерцедеса" са "евро 6" мотором, који је већ нашао првог купца. Пред "Икарбусом" су два велика посла.

- Реч је о изради делова за аутобусе за купца из Мађарске, али и о извозу готових аутобуса у Иран - каже директор. - Захваљујући уласку у УППР и финансијски смо релаксирани, па можемо да изнесемо и те извозне послове.

Вићентић објашњава да 250 стално запослених радника и још 50 додатно ангажованих на основу уговора о делу због повећаног обима посла раде, поред израде аутобуса и делова, и на реновирању и одржавању возила ГСП и других фирми у Србији.

ОКРЕЋЕМО СЕ ИЗВОЗУ

- ЈАСНО нам је да морамо да се окренемо извозу јер је наше тржиште ипак недовољно за наше капацитете - каже Вићентић. - Нажалост, и даље смо суочени са нелојалном конкуренцијом, као и са неконтролисаним увозом половних аутобуса.

Наиме, док "Икарбус" мора да производи аутобусе са "евро 5" и "евро 6" моторима, на наше тржиште стижу стари аутобуси са далеко нижим еко-стадардима. Јасно, по знатно нижој цени.

За акумулаторе 5.050.000 евра

Аутор:Ј. БЕКИЋ

Швајцарска компанија не одустаје од куповине сомборске фабрике и изашла са трећом понудом

ШВАЈЦАРСКА компанија "Батагон интернешнл" не одустаје од куповине Фабрике акумулатора Сомбор (ФАС). У својој трећој понуди за ову фирму, са познатим брэндом "Блек хорс" повећали су цену на 5.050.000 евра.

Предраг Љубовић, стечајни управник у ФАС, каже да је нову понуду ове компаније упутио Одбору поверилаца на разматрање, и сада се чека њихово мишљење. Иначе, компанији "Батагон" је рок за трећу понуду истицао у среду.

- Мислим да је ово позитиван развој ситуације и да је крајње време да Одбор поверилаца прихвати понуду- рекао је за "Новости" Љубовић, наводећи да се нада да неће бити потребе расписивати нови оглас за продају Фабрике акумулатора Сомбор.

Прва понуда "Батагон интернешнла" за имовину ФАС износила је 3,5 милиона евра, а након одбијања Одбора поверилаца, почетком августа, понуда је "поправљена" за милион евра. И ту "богатију" понуду од 4,5 милиона евра је одбио Одбор поверилаца. Иначе, процењена вредност произвођача акумулатора је 24,57 милиона евра. Понуђена цена је мања од половине процењене вредности, па је Одбор поверилаца проценио да је то мала цена.

Одбор поверилаца чине представници Светске банке као највећег повериоца, Комерцијалне банке, Хал банке, Медиоланум инвеста, који је откупио потраживања Банке Интеза, као и представник око 800 бивших радника.

Фабрика акумулатора "Сомбор" је од 2006. пословала у саставу "Фармакома МБ" власника Мирослава Богичевића, а 2015. године због финансијске блокаде од 36 милиона евра проглашен је стечај.

АНГАЖУЈУ ОДМАХ 500 РАДНИКА

ДАЛИБОР Матић, представник швајцарског "Батагона" је приликом отварања понуде изјавио да уколико им повериоци одборе куповину фабрике, нови власници планирају да у њу уложе милион евра. И то већ у првом кварталу наредне године.

- Фабрика би првенствено произвођача за тржишта Русије, Немачке, Швајцарске, Италије и Француске. За почетак би ангажовали 450-500 радника, а касније би дошли до капацитета од 800 запослених - рекао је Матић.

Технолошки вишак су 4.473 наставника

Аутор:И. Мићевић

Министарство просвете објавило листу запослених у школама са непуном нормом часова;

Следи расподела норми, оне које остане без часова - отпремнина

УКУПНО 4.473 наставника у основним и средњим школама нашло се на листи технолошких вишкова, која је објављена јуче на сајту упис.мпн.гов.рс. Међу њима је 447 остало без иједног часа у распореду, због мањег броја ученика. Укупно 86 учитеља ове године неће добити своје одељење, показују подаци објављени првог дана. Још 7.384 просветара раде без пуне норме, али они нису овог августа остали без часова. За оне који на крају расподеле остану без иједног часа обезбеђене су отпремнине, за највише 1.200 људи.

Листа ће се ажурирати готово свакодневно, већ у понедељак ће бити допуњена, а биће објављена и евиденција наставника са непуном нормом часова. Технолошки вишкови су они који губе део часова, а запослени са непуном нормом раде, рецимо, на пола фонда годинама уназад. Најдужи је списак слободних радних места, на којем се налази 26.838 пуних или делимичних наставничких норми. У реалности, ова радна места нису упражњена, јер су на њима ангажовани запослени на одређено.

- Забрана запошљавања траје већ три и по године, па у просвети нису запошљавани нови људи. На тим местима су наставници ангажовани на одређено време - каже, за "Новости", Милош Благојевић, посебни саветник министра просвете. - На места која су на листи слободних моћи ће да конкуришу технолошки вишкови, али и наставници са непуном нормом. У понедељак ће бити објављена допуњена листа, у уторак и среду ће наставници моћи да се пријављују на слободна радна места, а директори ће у среду и четвртак да попуњавају та места.

Листа са новим пресеком биће објављена 1. септембра, а до краја месеца ће се на сваких неколико дана ажурирати. Из Уније синдиката просветних радника, међутим, кажу да се број технолошких вишкова из јула месеца до краја августа дуплирао.

- У јулу је било 2.282 колега на списку технолошких вишкова, а сада их је 4.473 - објашњава Добривоје Марјановић, члан Председништва Уније. - Ово се догодило применом правилника о

формирању одељења и највише смањењем броја деце. То значи да имамо око 800 одељења мање него прошле године.

Марјановић додаје да је ове године ситуација много боља са технолошким вишковима, него раније. То је, додаје, последица тога што је Министарство просвете прихватило последњих година сугестије које је дала Унија о начину преузимања. На упражњена места прво се примају људи који су остали без дела норме, а онда они који имају одраније непуну норму. Тек онда ће се ангажовати људи на одређено време.

Породици за пристојан живот фали 20.000 динара

Аутор: Д. Млађеновић

Колико грађани Србије зарадом коју сваког месеца донесу кући могу да купе различитих потрештина – од хране, пића до одеће, обуће... и да плате неопходне свакомесечне издатке за комуналне трошкове, телефон, превоз... тешко је рећи.

Разлог је сасвим једноставан: прохтеви и потребе породица се разликују, а разликују се и зараде. Наиме, прошломесечна просечна зарада износила је 48.000 динара, али то, наравно, не значи да је примају сви запослени, односно она је статистички приказ примања и броја оних који раде па је јасно да има запослених чија су месечна примања много виша од просечне зараде, али и оних чије су коверте сваког месеца далеко тање од републичког просека.

Било како било, и с просечном зарадом није лако прегурати месец, платити све трошкове, купити све што је потребно, а уз просечних 48.000 динара извесно је да једна плата није довољна за подмиривање трошкова просечне потрошачке корпе. Наиме, у јуну је за просечну потрошачку корпу било потребно 69.566 динара, односно више од 20.000 динара више него што је износила прошломесечна просечна зарада. Ипак, довољно је за подмиривање трошкова минималне потрошачке корпе у јуну, за коју је требало 36.900 динара. Однос просечне зараде и покривености потрошачке корпе нису се изменили већ годинама. Наиме, последње четири године просечна зарада није довољна за просечну потрошачку корпу, али јесте за ону минималну.

У обе потрошачке корпе највећа издвајања просечне породице од три члана су за храну и безалкохолна пића јер захватају око 40 одсто вредности просечне потрошачке корпе, док за те потребе из минималне корпе одлази 45 одсто укупног износа. Након тога следе комунални трошкови, те струја, гас и остали енергенти, око 20 одсто, а потом трошкови транспорта, алкохолних пића и дувана, те куповина одеће и обуће, на шта отпада око пет одсто просечне потрошачке корпе, а 3,35 одсто минималне... Ту су још и трошкови опреме за домаћинство, комуникације, здравство, рекреација и култура, ресторани... а најмање се издваја за образовање – у просечној потрошачкој корпи за те намене планирано је 0,68 одсто новца, или 475 динара, а у минималној 0,34 одсто, односно 123 динара

Рачуница каже да је за куповину меса просечној породици од три члана месечно потребно 7.235 динара, а у корпу се смести четири килограма свињског меса, 4,5 килограма пилећег и 0,70 килограма јунетине. То заправо значи укупно једва нешто мало више од десет килограма меса па они чија зарада залеже за покривање просечне потрошачке корпе дневно имају на располагању по око 110 грама меса. У корпи су и сухомеснати производи (сува свињска ребра и врат, сланина, виршле, чајна кобасица, стишњена шунка, паштета и мортадела) – око 4,5

килограма, па сваки члан трочлане породица за доручак и вечеру дневно располаже с око 50 грама. Трпеза минималне потрошачке корпе далеко је скоромнија јер је месечно на њој пет килограма меса, односно мање од 60 грама дневно, и 2,7 килограма сухомеснатих производа, па је порција за доручак и вечеру готово невидљива.

Слично је и кад су у питању воће и поврће јер је за те трошкове у просечној потошачкој корпи планирано око 5.500 динара. Највише је у корпи кромпира – 13 килограма и јабука – 8,5 килограма, а најмање печурака – око пола килограма и сувих шљива – свега 100 грама. У минималној потрошачкој корпи за куповину воћа и поврћа издваја се око 3.000 динара и такође је највише кромпира – 7,5 килограма, док је јабука пет килограма, а најмање је спанаћа – пола килограма. У обе корпе смести се и јужно воће, па је тако у просечној планирано да се месечно купи 1,3 килограм помораци, 1,5 килограм банана и пола килограма лимуна, а у минималној по килограм банана и наранџи и свега 200 грама лимуна.

Довољно за 320 литара горива

Просечна зарада у Србији у јулу довољна је да се купи 96 килограма свињског меса, или 73 килограма јунетине, или око 156 килограма пилећег меса, или око 56 килограма суве сланине. Радник с просечном зарадом у Србији месечно ради за, рецимо, 320 литара горива, или за готово исто толико килограма поморанџи или нешто више килограма кајсија... Може се купити и ЛЦД телевизор, али ће за куповину веш-машине недостајати око 11.000 динара.

Кнежевић у понедељак са представницима "Гоше"

Извор:Блиц

Министар привреде Горан Кнежевић заказао је поново данас, по пријему писма запослених у Фабрици шинских возила "Гоша", састанак са руководством ове фирме и са представницима Штрајкачког одбора, како би разговарали о потенцијалним решењима за проблеме у које је запала компанија.

Министар Кнежевић примиће раднике и директора фирме, како је више пута наглашавао, у најкраћем року, већ у понедељак, 28. августа 2017. године.

Радници и руководство који су потписали допис упућен и министру Кнежевићу, тврде да им није циљ да разговарају о политици, већ о очувању рада фабрике.

- Драго ми је да су и радници и руководство фабрике спремни да седнемо за сто и заједно размотримо тренутно стање и могућа решења. Понављам, за конструктиван разговор, врата Министарства су радницима "Гоше" увек отворена - поручио је министар Кнежевић.

Због тешког положаја запослених у овој приватној фирми у власништву "Лиснарт холдинг лимитеда" са седиштем на Кипру, држава је, истиче министар, спремна да размотри све додатне могућности да помогне радницима, иако је до сада већ у радила и више од онога што је могла.

"Минималац је за послодавце стандард, а треба да буде изузетак"

Аутор: Н1

Положај радника у Србији је тежак, а проблем представља понашање послодаваца који не исплаћују ни минималну зараду и који посматрају ту минималну зараду као стандард, а не као изузетак, сматра Зоран Ристић из Уједињених гранских синдиката "Независност".

Колика ће бити минимална цена рада у Србији у следећој години требало би да сазнамо до 15. септембра, а у овом тренутку она је мања од 200 евра. Анкета коју је радила Унија послодаваца Србије показала је да две трећине послодаваца сматра да се нису стекли услови за раст минималне цене рада, јер нису добили никакво финансијско растерећење.

Зоран Ристић каже да је реално да дође до повећања, а колико ће оно бити остаје да се разговара.

"Највећи број послодаваца посматра минималну зараду као нешто уобичајено, а по закону о раду она би требало да буде уговорана само када се десе поремећаји у пословању послодавца. Влада промовише Србију као дестинацију с квалитетном и јефтином радном снагом, као да запослени треба да буду срећни што примају минималац, који није на нивоу потрошачке корпе", каже Ристић за [Н1](#).

На питање да ли повећање минималне зараде може да значи и отказе за раднике, одговара да је анализа показала да повећање минималца на почетку године није негативно утицало на привреду и да би повећање зараде допринело расту аграрне тражње.

Небојша Атанацковић из Уније послодаваца Србије сматра да не може да се пропише минимална зарада, а да се ништа не ради на томе да се растерети привреда.

"Послодавци мисле да треба повећати зараду, јер то представља позитиву за тржиште, јер ко има више новца више ће и да троши. Мора да се гледа и раст БДП па онда повећати, треба пратити и инфлацију, међутим, не може да то буде нови намет привреди, уместо растерећења добићемо нови намет. Држава нам обећава 15 година, имамо неколико стотина парафискалних намета, плаћамо комуналне услуге скупље, а нема размишљања да се обезбеди да привреда има растерећење, да послодавац шири своје пословање. Ослоњени смо на стране инвестиције, немамо домаћих, не можемо ни да их имамо, ако нам држава узме све што бисмо могли да инвестирамо", рекао је за Н1 Атанацковић.